

CMR

متن اصلی و ترجمه شده کنوانسیون
(سی - ام - آر)
قرارداد حمل بین المللی جاده ای کالا

(فصل هفتم و هشتم)

تهیه شده در آینده سازان آسایش فردا

www.asaf724.ir

فصل هفتم

(بطلان شروط مغایر با کنوانسیون)

ماده 41

1) با رعایت مقررات ماده 40 هر شرطی در قرارداد که بطور مستقیم یا غیر مستقیم موجب عدول از مقررات این کنوانسیون گردد باطل است.

بطلان چنین شرطی موجب بطلان سایر شروط قرارداد نخواهد بود.

2) بخصوص شرط نفع بیمه ای بسود حمل کننده یا هر شرط مشابه دیگر و یا هر شرطی که مسئولیت اثبات را بعهدہ دیگری منتقل نماید باطل خواهد بود.

فصل هشتم

(مقررات نهایی)

ماده 42

1) این کنوانسیون برای امضاء یا الحاق کشورهای عضو کمیسیون

اقتصادی اروپا و کشورهاییکه طبق شرایط بند 8 کمیسیون با سمت مشاور به کمیسیون پذیرفته شده اند باز خواهد بود.

(2) چنین کشورهایی که می توانند طبق بند 11 شرایط کمیسیون در بعضی از فعالیت های کمیسیون اقتصادی اروپا شرکت داشته باشد ممکن است پس از اینکه کنوانسیون اعتبار قانونی پیدا کرد با الحاق به آن عضو کنوانسیون شوند.

(3) کنوانسیون لغایت 31 آگوست 1956 (1335/6/9) برای امضاء باز بوده و پس از آن جهت الحاق مفتوح خواهد بود.

(4) این کنوانسیون باید به تصویب برسد.

(5) تصویب یا الحاق با تودیع سندی نزد دبیرکل سازمان ملل متحد انجام خواهد شد.

ماده 43

(1) این کنوانسیون از نودمین روز پس از تودیع سند تصویب یا الحاق توسط پنج کشور موضوع بند 1 ماده 42 لازم الاجرا خواهد بود.

2) پس از تودیع سند تصویب یا الحاق توسط پنج کشور برای هر کشور دیگری که کنوانسیون را تصویب کرده یا به آن ملحق شود این کنوانسیون از نودمین روز پس از تودیع سند تصویب یا الحاق توسط کشور مزبور برای آن کشور لازم الاجرا خواهد بود.

ماده 44

1) هر کشور طرف کنوانسیون میتواند با اطلاعیه ای به دبیر کل سازمان ملل از کنوانسیون کناره گیری نماید.

2) کناره گیری از کنوانسیون 12 ماه پس از دریافت اطلاعیه مربوطه توسط دبیرکل سازمان ملل عملی خواهد شد.

ماده 45

پس از اینکه کنوانسیون اعتبار قانونی پیدا کرد در صورتیکه در نتیجه کناره گیری از آن تعداد کشورهای طرف کنوانسیون به کمتر از پنج کشور کاهش پیدا کند از تاریخی که آخرین کناره گیری صورت گرفت اعتبار کنوانسیون خاتمه پیدا می کند.

ماده 46

1) ضمن سپردن سند تصویب یا الحاق یا هر زمانی پس از آن، هر کشوری می تواند با ارسال اطلاعیه ای به دبیر کل سازمان ملل اعلام نماید که این کنوانسیون به تمام یا قسمتی از قلمروهای کشور مزبور که مسئولیت روابط بین المللی آن را عهده دار است بسط داده شود.

این کنوانسیون در قلمرو و یا قلمروهای مورد بحث از نودمین روز پس از دریافت اطلاعیه توسط دبیرکل قابل اجرا خواهد بود. در صورتیکه در روز مذکور کنوانسیون هنوز اعتبار قانونی پیدا نکرده باشد، از روزی که کنوانسیون اعتبار قانونی پیدا کند قابل اجرا خواهد بود.

2) هر کشوری که طبق مقررات بند قبل خواهان اجرای کنوانسیون در یکی از قلمروهای کشور خود که مسئول روابط بین المللی قلمرو مزبور است گردد میتواند با رعایت مقررات ماده 44 قلمرو مذکور را بطور جداگانه از شمول کنوانسیون خارج سازد.

ماده 47

هر اختلافی که بین دو یا چند عضو کنوانسیون راجع به تفسیر یا

اجرای این کنوانسیون بروز نماید و طرف های مربوطه نتوانند آن را از طریق مذاکره یا طرق دیگری حل نمایند ممکن است با تقاضای هر یک از اعضاء متعهد مربوطه برای حل اختلاف به دیوان عدالت بین المللی ارجاع شود.

ماده 48

1) هر عضو کنوانسیون میتواند در موقع امضاء، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اعلام نماید که خود را ملزم به رعایت ماده 47 کنوانسیون نمیداند.

سایر اعضاء کنوانسیون نسبت به چنین عضوی که چنین اعلامی نموده است الزامی به رعایت ماده 47 نخواهند داشت.

2) هر عضو کنوانسیون که شرط اعلام شده در بند 1 را اعلام نموده باشد هر زمان می تواند طی اطلاعیه ای به دبیرکل سازمان ملل، عدم الزام خود را نسبت به ماده 47 پس بگیرد.

3) هیچ شرط دیگری نسبت به مقررات این کنوانسیون مجاز نخواهد بود.

ماده 49

1) سه سال پس از به اجرا در آمدن این کنوانسیون هر یک از اعضا کنوانسیون میتواند طی اطلاعیه ای بعنوان دبیرکل سازمان ملل متحد تقاضا نماید که اجلاسی به منظور تجدید نظر در مقررات کنوانسیون تشکیل گردد.

دبیرکل موضوع تقاضا را با اطلاع تمام اعضا کنوانسیون خواهد رسانید.

در صورتیکه ظرف چهار ماه از تاریخ اطلاع دبیرکل، تعداد کشورهای عضو کنوانسیون که موافقت خود را با تقاضای مورد بحث اعلام مینمایند از یک چهارم تعداد کل اعضا کمتر نباشد دبیرکل اقدام به برگزاری کنفرانس تجدید نظر خواهد کرد.

2) چنانچه با برگزاری اجلاس موضوع بند قبل موافقت شود دبیرکل مراتب را به اطلاع کلیه اعضا کنوانسیون رسانیده و از آن ها دعوت خواهد کرد که ظرف سه ماه هر نوع پیشنهادی برای طرح در اجلاس دارند ارائه نمایند.

دبیرکل طی بخشنامه ای دستور کار موقت اجلاس را به همراه متن پیشنهادات واصله حداقل سه ماه قبل از تاریخ برگزاری اجلاس با اطلاع تمام اعضا کنوانسیون خواهد رسانید.

3) دبیرکل تمام کشور های موضوع بند 1 ماده 42 و کشورهاییکه طبق بند 2 ماده 42 عضویت کنوانسیون درآمده اند را به تمام جلساتی که مطابق این ماده برگزار می شود دعوت خواهد کرد.

ماده 50

علاوه بر اطلاعیه های پیس بینی شده در ماده 49 دبیرکل سازمان ملل به کشورهای اشاره شده در بند 1 ماده 42 و کشورهاییکه طبق مقررات بند 2 ماده 42 عضویت کنوانسیون در آمده اند موارد زیر را اطلاع خواهد داد:

الف) تصویب ها و الحاق های تازه تحت مقررات ماده 42

ب) تاریخ لازم الاجرا شدن کنوانسیون طبق ماده 43

ج) کناره گیری های مطابق با ماده 44

د) خاتمه اعتبار قانونی کنوانسیون براساس ماده 45

ه) اطلاعیه های واصله مطابق ماده 46

و) اعلامیه ها و اطلاعیه های واصله طبق بندهای 1 و 2 ماده 48

ماده 51

پس از 31 آگوست 1956 (1335/6/9) نسخه اصلی این کنوانسیون

نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد و مشارالیه رونوشت‌های مصدق آن را جهت هر یک از کشورهای موضوع بندهای 1 و 2 ماده 42 ارسال خواهد شد.

بمنظور گواهی مراتب فوق اینجانب امضاء کننده زیر با داشتن اختیارات لازم این کنوانسیون را امضاء نموده ام.

در تاریخ نوزدهم می 1956 (1335/2/29) در ژنو در یک نسخه به زبان های انگلیسی و فرانسه که هر دو متن دارای اعتبار یکسان می باشند انجام پذیرفت.

پروتکل (مقاوله) نامه امضاء

با اقدام با امضاء کنوانسیون قرارداد حمل بین المللی کالا از طریق جاده اینجانب که دارای اختیارات لازم میباشم بشرح و توضیح زیر موافقت نموده ام:

1) این کنوانسیون شامل حمل کالا بین کشور پادشاهی بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی و جمهوری ایرلند نخواهد بود.

2) الحاقیه بند 4 ماده 1 اینجانب امضاء کننده زیر تعهد میکنم که در مذاکرات مربوط به کنوانسیون های حاکم بر قرارداد های حمل اثاثیه و حمل مرکب شرکت کنم.

بمنظور گواهی مراتب فوق اینجانب امضاء کننده زیر با داشتن اختیارات لازم این پروتکل را امضاء نموده ام.

در تاریخ نوزدهم می 1956 (1335/2/29) در ژنو در یک نسخه به زبان های انگلیسی و فرانسه که هر دو متن دارای اعتبار یکسان می باشد انجام پذیرفت.